

Rotterdam, 18 November 1941.

Bekr. de heldendaad van
F. Trompette en J. Gwilhaar
op de Rhenensche spoorbrug

getekend na oefening

Verslag

Op 13 Mei 1940 des morgens om ongeveer 9 uur werd mij door de dienstplichtigen F. Trompette en J. Gwilhaar, welke op dat uur patrouille liepen, medegedeeld, dat zij midden op den Rhenensche spoorbrug een soldaat hadden ontdekt, welke blijkbaar gewond was. Ik heb hen opdracht gegeven om deze man, indien zwaaks mogelijk was, van deze spoorbrug af te halen.

Na verloop van ongeveer één uur, de juiste tijd kan ik mij niet meer herinneren, rapporteerden zij mij dat zij deze man van de spoorbrug hadden afgehaald en dat zij hem hadden ondergebracht in een der huisjes nabij deze spoorbrug (aan de zijde van de Steenfabriek). Na het ondervroegt, hetwelk zij hadden ingesteld, was hun gebleken dat deze man een Nederlandsch soldaat was van de Geniehoeden, ^{vermoedelijk doornen kogel} en dat deze man ernstig was gewond aan zijn linkerknie schijf. Doordat de geb-offene, gezien deze verwonding niet kon loopen, trouwens het loopen op den brug was be gevraagd, omdat deze overtuur ^{wijzend op de o.a.} eveneens had bekomen, de springlading welke onder de brug was aangebracht, te controleren, aangezien deze lading niet tot

r van zijn strandplaats Rhemersche
Kerk,

lag, hadden zij hem op een gorsjak gelegd en reef
op hun buik kruisende. de gewonde soldaat achter
zich aangekrokkeld.

Ik heb hem verder opdracht gegeven
geneeskundige hulp in te roepen. Deze hebben wij na
lang zoeken (de geneeskundige hulpstoot was reeds
lang zonder boek of bah vertroukkend), gevonden en
na eenigen tijd verscheen ter plaatse een dokter met
motorrijwiel, welke de getroffene, na hem te hebben
verbonden, achterop zijn motor medenam. Dese dokter
met den man achterop heb ik voorbij ons secie uiter
zijden, richting Kesteren.

Zoowel Trompetter als Twilhaar
hebben zich hierbij moedig gedragen, niet alleen om dese
man van de spoortring te verwijderen, doch ook zijn
wonde hebben wij zo goed mogelijk behandeld, dit laatste
gesien het feit dat hunne handen zonneerde hunne klee-
dingstukken met grote bloedvlekken bedekt waren.

De Cdt 3^e Leegte Martieren.

L.D. BEUMER.